
ORZECZNICTWO

1.

Upoważnienie do podejmowania decyzji organu Policji jako informacja publiczna

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie
z dnia 2 sierpnia 2022 r.

II SAB/Rz 96/22

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Rzeszowie w składzie:

Sędzia WSA Małgorzata Niedobyłska (spr.)

Sędzia WSA Jacek Boratyn

Sędzia WSA Piotr Popek

po rozpoznaniu w trybie uproszczonym na posiedzeniu niejawnym
w dniu 2 sierpnia 2022 r. sprawy ze skargi P. D. na bezczynność
Komendanta Miejskiego Policji w Tarnobrzegu w sprawie udostę-
pienia informacji publicznej

**I. stwierdza, że organ dopuścił się bezczynności w zakresie rozpa-
trzenia wniosku skarżącego z dnia 6 kwietnia 2022 r.,**

**II. zobowiązuje Komendanta Miejskiego Policji w Tarnobrzegu do
rozpatrzenia wniosku skarżącego P. D. z dnia 6 kwietnia 2022 r. w
terminie 14 dni od dnia zwrotu akt sprawy wraz z prawomocnym
wyrokiem,**

**III. stwierdza, że bezczynność nie miała miejsca z rażącem naru-
szeniem prawa,**

**IV. zasądza od Komendanta Miejskiego Policji w Tarnobrzegu na
rzecz skarżącego P.D. kwotę 100 złotych (sto) złotych tytułem zwrotu
kosztów postępowania sądowego.**

Uzasadnienie

P.D. (dalej: skarżący) wnioskiem z 6 kwietnia 2022 r., powołując się na art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 902, dalej: u.d.i.p.) wystąpił do Komendanta Miejskiego Policji w Tarnobrzegu o udzielenie mu informacji publicznej, dotyczącej funkcjonariusza R.S., przez przesłanie skanu wystawionego dla niego upoważnienia do podejmowania decyzji organu Policji, bądź też w jego imieniu, a także skanu upoważnienia do podejmowania decyzji procesowych kończących postępowania.

W swoim wniosku skarżący zaznaczył, że prosi o przesłanie żądanych przez siebie skanów dokumentów drogą elektroniczną.

Pismem z 11 kwietnia 2022 r. poinformowano skarżącego, że jego wniosek nie zostanie uwzględniony, gdyż żądanie udostępnienia bliżej nieokreślonych dokumentów ma zbyt ogólny charakter, jest nieprawidłowe i nie może zostać załatwione w oparciu o przepisy ustawy o dostępie do informacji publicznej. Organ zaznaczył, że nie ma uprawnienia do modyfikacji przedmiotowego wniosku, natomiast ewentualna modyfikacja wniosku przez skarżącego umożliwiłaby organowi analizę możliwości udostępnienia konkretnej wnioskowanej informacji w trybie dostępu do informacji publicznej. Ponadto dodał, że na zapytanie o analogicznej treści zawarte we wniosku z dnia 10 marca 2022r. organ udzielił już informacji skarżącemu.

W dniu 22 kwietnia 2022 r. skarżący wniósł skargę na bezczynność Komendanta Miejskiego Policji w Tarnobrzegu, w zakresie jego wniosku o udzielenie mu informacji publicznej, zarzucając mu naruszenie:

1. art. 61 ust. 1 Konstytucji RP, w zakresie w jakim ten przepis stanowi podstawę do uzyskania informacji publicznej, poprzez błędne zastosowanie, polegające na niedostępnienu informacji publicznej na wniosek,
2. art. 10 ust. 1 w zw. z art. 13 ust. 1 u.d.i.p. w zakresie w jakim z przepisów tych wynika, że informacja nieudostępniona w Biuletynie Informacji Publicznej jest udostępniana na wniosek,

bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku, poprzez ich niezastosowanie, polegające na niezrealizowaniu wniosku o udostępnienie informacji publicznej.

W związku powyższym skarżący wystąpił o zobowiązanie organu do załatwienia jego wniosku.

W uzasadnieniu skargi skarżący zarzucił, że nie otrzymał żadnej odpowiedzi na złożony wniosek, pomimo upływu ustawowego terminu. Podniósł, że jego wniosek dotyczył funkcjonariusza policji, więc komendant miał obowiązek udzielić informacji, albo wydać decyzje odmowną

Komendant Miejski Policji w Tarnobrzegu, w odpowiedzi na skargę, wniósł o jej odrzucenie – z uwagi na brak uprzedniego wyczerpania środków zaskarżenia tj. wniesienia ponaglenia, względnie o jej oddalenie jako bezzasadnej.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Rzeszowie zważył, co następuje:

Stosownie do art. 3 § 2 pkt 8 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2022r. poz. 329 ze zm., dalej: P.p.s.a.), kontrola działalności administracji publicznej przez sądy administracyjne obejmuje orzekanie w sprawach skarg na bezczynność organów. Uwzględniając skargę na bezczynność sąd administracyjny 1) zobowiązuje organ do wydania w określonym terminie aktu, interpretacji albo do dokonania czynności; 2) zobowiązuje organ do stwierdzenia albo uznania uprawnienia lub obowiązku wynikających z przepisów prawa; 3) stwierdza, że organ dopuścił się bezczynności lub przewlekłego prowadzenia postępowania, o czym stanowi art. 149 § 1 P.p.s.a. Jednocześnie sąd stwierdza, czy bezczynność organu lub przewlekłe prowadzenie postępowania przez organ miały miejsce z rażącym naruszeniem prawa, zgodnie z art. 149 § 1a P.p.s.a. Z przepisu art. 134 § 1 P.p.s.a. wynika zaś, że Sąd nie jest związany zakresem zaskarżenia, wnioskami skargi, podniesionymi zarzutami oraz powołaną podstawą prawną,

Skarga została rozpoznana przez WSA w trybie uproszczonym

na podstawie art. 119 pkt 4 P.p.s.a. W myśl tej regulacji, sprawa może być rozpoznana w trybie uproszczonym, jeżeli przedmiotem skargi jest beczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania.

Na wstępie Sąd stwierdza, że zawarty w odpowiedzi na skargę wniosek organu o odrzucenie skargi z powodu niewyczerpania środków zaskarżenia tj. brak złożenia ponaglenia, jest niezasadny. Skargę na beczynność organu w zakresie braku udostępnienia informacji publicznej wnosi się do sądu administracyjnego bez uprzedniego wyczerpania administracyjnego toku instancji, co wynika z ugruntowanego orzecznictwa sądów administracyjnych (zob. np. wyrok NSA z dnia 24 maja 2006 r., o sygn. I OSK 601/05, LEX). Brak było zatem podstaw do odrzucenia skargi.

W ocenie Sądu, w niniejszej sprawie organ dopuścił się beczynności, „Beczynność organu administracji publicznej” to sytuacja, gdy w prawnie ustalonym terminie organ ten nie podjął żądanych czynności w sprawie lub opieszale prowadził postępowanie, ale - mimo ustawowego obowiązku - nie zakończył go wydaniem w terminie decyzji, postanowienia lub też innego aktu lub nie podjął stosownej czynności (tak NSA w wyroku z dnia 5 lutego 1999 r., sygn. akt I SAB 90/98, LEX).

Na mocy art. 13 ust. 1 u.d.i.p., udostępnianie informacji publicznej na wniosek następuje bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku. W świetle ugruntowanego stanowiska sądów administracyjnych, pozostawanie w beczynności przez podmiot obowiązany do udostępnienia informacji publicznej w rozumieniu ustawy, oznacza niepodjęcie przez ten podmiot, w terminie wskazanym w wyżej przytoczonym przepisie, stosownych czynności. Celem skargi na beczynność, wniesionej w sprawie wniosku o udostępnienie informacji publicznej, jest doprowadzenie do podjęcia czynności lub aktu przez podmiot zobowiązany do działania unormowanego ustawą o dostępie do informacji publicznej.

W okolicznościach przedmiotowej sprawy skarżący wystąpił do Komendanta Miejskiego Policji w Tarnobrzegu o udzielenie mu informacji publicznej, w zakresie przedłożenia mu wystawionego dla

wskazanego z imienia i nazwiska funkcjonariusza skanu upoważnienia do podejmowania decyzji organu Policji, bądź też w jego imieniu, a także skanu upoważnienia do podejmowania decyzji procesowych kończących postępowanie.

W ocenie Sądu nie ulega wątpliwości, że przedmiot wniosku skarżącego, obejmował dane stanowiące informację publiczną – art. 1 ust. 1 u.d.i.p.

Wniosek skarżącego wpłynął do organu w dniu 6 kwietnia 2022r, a zatem zgodnie z przepisem art.13 u.d.i.p., udzielenie odpowiedzi w trybie dostępu do informacji publicznej powinno nastąpić do dnia 20 kwietnia 2022r.

Nie ulega wątpliwości, że w tym terminie skarżący nie otrzymał żadnej odpowiedzi od organu. Beczynność organu jest zatem niewątpliwa. Wprawdzie organ powołał się na wysłanie do skarżącego pisma z dnia 11 kwietnia 2022r. wzywającego do sprecyzowania wniosku, lecz pismo to zostało skarżącemu doręczone dopiero w dniu 27 kwietnia 2022r. – przez operatora pocztowego. Trzeba zauważyć, że składając wniosek w dniu 6 kwietnia 2022r. skarżący wnosił o doręczenie mu informacji na podany adres elektroniczny. Doręczenie pisma tą drogą nastąpiło dopiero w dniu 26 kwietnia 2022r., a zatem już po wniesieniu skargi do tut. Sądu. Ponadto treść tego pisma jest dwuznaczna, bowiem z jednej strony organ kwestionuje jednoznaczność żądania (brak sprecyzowania wniosku) i sugeruje, że odpowiedź byłaby możliwa po sprecyzowaniu wniosku, a z drugiej strony stwierdza, że na tożsame pytanie udzielił już odpowiedzi i skarżący jest w jej posiadaniu, więc nie może domagać się ponownego jej udostępnienia. Z powyższego wynika, że poprzednio zadane pytanie – choć tożsame z obecnym – było wystarczająco precyzyjne, aby udzielić odpowiedzi. Nie wiadomo zatem, co było przyczyną odmowy rozpatrzenia wniosku skarżącego z 6 kwietnia 2022r. – czy brak jasno sformułowanego żądania czy brak możliwości ponownego udostępnienia informacji, którą wnioskodawca już posiada.

W ocenie Sądu, skoro przedmiot żądania skarżącego, ze swej istoty, odnosi się do danych dotyczących służbowych uprawnień funkcjonariusza, a więc takich, których nie sposób definiować jako nie-

związanych z interesem publicznym, to odmowa rozpatrzenia złożonego przez skarżącego wniosku w trybie u.d.i.p., nie znajduje w tym wypadku uzasadnienia. Żądane przez skarżącego informacje, z uwagi na swój przedmiot stanowią, zgodnie z obiektywnymi kryteriami, informację publiczną, której udostępnienie następuje w trybie przepisów u.d.i.p. Wykazanie bowiem umocowania do podejmowania przez funkcjonariusza czynności procesowych, a także czynności służbowych, w ramach pełnionej służby, ze swej istoty służy interesowi publicznemu i taka jego funkcja nie może być kwestionowana.

Mając na uwadze powyższe stwierdzić więc należy, że Komendant Miejski Policji w Tarnobrzegu, niezasadnie kwalifikując wniosek skarżącego, jako nie dotyczący informacji publicznej, a w związku z tym odmawiając rozpatrzenia przedmiotowego wniosku, w trybie przewidzianym u.d.i.p., dopuścił się bezczynności. W tejże bezczynności pozostawał w momencie wniesienia skargi i stan taki trwa nadal.

W związku z powyższym Sąd, na podstawie art. 149 § 1 pkt 1 ustawy z 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2022 r. poz. 329 ze zm., dalej: P.p.s.a.), orzekł jak w sentencji, zobowiązując Komendanta Miejskiego Policji w Tarnobrzegu do ustosunkowania się do wniosku skarżącego, o udzielenie mu informacji publicznej. W tym zakresie organ jest więc zobligowany do rozpatrzenia przedmiotowego wniosku o udostępnienia wskazanych w nim informacji, w zakresie udzielenia których pozostaje w bezczynności, w ustawowym terminie 14 dni, wskazanym w art. 13 ust. 1 u.d.i.p. Termin ten należy liczyć od dnia zwrotu organowi akt sprawy z prawomocnym wyrokiem.

W punkcie trzecim wyroku Sąd stosownie do treści art. 149 § 1a P.p.s.a. stwierdził, że bezczynność organu nie miała miejsca z rażącym naruszeniem prawa. Podstawą takiej kwalifikacji są okoliczności związane z brakiem oznak celowego ograniczania prawa skarżącego do załatwienia w ustawowym terminie wniosku o udostępnienie informacji publicznej.

Na podstawie art. 200 i art. 205 § 1 P.p.s.a., Sąd zasądził na rzecz skarżącego zwrot kosztów postępowania sądowego, na które

złożył się uiszczony wpis sądowy od skargi w kwocie 100zł.